

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **d-na** înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale

Obiectul contestației îl reprezintă Procesul verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlu executoriu nr. emis de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale pentru suma totală de lei reprezentând accesorii de plată aferente taxelor vamale.

Contestația formulată de d-na, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr. este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată d-na se îndreaptă împotriva Procesului verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlu executoriu nr. emis de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale

Contestatoarea contestă modul de calcul al dobânzilor de întârziere la plata taxelor vamale, invocând următoarele motive:

- suma de plată pentru taxele vamale de lei a fost stabilită prin Sentința nr. din 12 decembrie 2002, rămasă definitivă prin Decizia Penală nr. pronunțată de Curtea de Apel.
- calculul dobânzilor la taxele vamale s-a făcut din 18.09.1998, data la care nu a fost stabilită suma pentru care trebuie să se calculeze dobânzi;
- în Sentința Penală nr. s-a stabilit că trebuie să plătească în solidar cu suma de 4.018 lei, dar nu a fost stabilit termenul de la care decurge această obligație (perioadă de plată);
- în Decizia Penală nr. a Curții de Apel termenul de plată a fost de 25.02.2004, astfel contestatoarea consideră că perioada pentru care s-au calculat dobânzile la taxele vamale trebuia să înceapă de la data Sentinței Penale a Judecătoriei nr..

Contestatoarea arată că, în conformitate cu art.91 alin.(3) și alin.(4) din O.G. nr.92/2003, actualizată în 18.09.2008 trebuia prescrisă infrațiunea sancționată prin Sentința nr., însă cu toate aceste prevederi D.R.A.O.V. a trimis scrisoarea nr. prin care a fost demarată procedura de executare silită.

II. Prin Procesul verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlu executoriu nr., organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale au calculat, conform Fișei de Calcul anexate, pentru perioada 18.09.1998 – 30.11.2010 inclusiv, accesorii în sumă

totală de lei, pentru neachitarea la scadență a drepturilor vamale (taxe vamale) în sumă de lei stabilite prin Sentința Penală nr., pronunțată de Judecătoria.

Procesul verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlul executoriu nr. a fost încheiat în temeiul art.142 alin.(6) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor vamale, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele vamale în mod corect și legal au calculat accesorii în sumă de lei, pentru perioada 18.09.1998–30.11.2010, aferente drepturilor vamale (taxe vamale) stabilite prin Sentința Penală nr. pronunțată de Judecătoria.

În fapt, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale prin Procesul verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlu executoriu nr. au calculat accesorii în sumă totală de lei, conform Fișei de Calcul, pentru perioada 18.09.1998 – 30.11.2010, pentru neachitarea la termen a taxelor vamale în sumă de lei stabilită prin Sentința Penală nr., pronunțată de Judecătoria.

Prin contestația formulată d-na nu este de acord cu modul de calcul al dobânzilor de întârziere la plata taxelor vamale, considerând că perioada pentru care s-au calculat dobânzi la taxe vamale trebuia să înceapă de la data Sentinței Penale nr. pronunțată de Judecătoria .

Prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. organele vamale aduc următoarele precizări:

„Pentru debitoarea, domiciliată în localitatea, Judecătoria prin Sentința Penală nr. pronunțată în dosarul nr., a stabilit :”obligă inculpata, în solidar cu inculpatul, să plătească suma de lei părții civile Direcția Regională Vamală Interjudețeană, cu titlu de despăgubiri civile.”

Urmare a apelurilor declarate de către D.R.V.I. și de către, precum și de către, Tribunalul, prin Decizia Penală nr. pronunțată în dosarul nr., menține dispozițiile sentinței penale și ”dispune obligarea, atât a inculpatei în solidar cu inculpatul,..... la **plata majorărilor de întârziere** (calculate pentru fiecare zi întârziere) pentru prejudiciul în sumă de lei.... **începând cu data producerii acestor prejudicii** și până la data plății efective a acestor debite.”

Împotiva deciziei penale nr., d-na și d-nul au formulat recurs, iar Curtea de Apel prin Decizia penală nr., pronunțată în dosarul nr., mențin dispozițiile stabilite anterior prin Sentința Penală nr. pentru inculpații .

În Sentința Penală nr., la pag.3, alin.3 se menționează că s-au obținut, în baza unor acte falsificate, ”certificate de scutire de taxe vamale nr. și /18.09.1998”, deci data prejudiciului este data de 18.09.1998.

Menționăm faptul că prin adresa nr.. D.R.V.I. a solicitat Judecătoriei definitivarea și investirea cu formulă executorie a sentinței Penale nr., a Deciziei Penale nr. și a deciziei Penale nr.. Documentele menționate, investite cu formulă executorie și definitivă ne-au parvenit la data de 02.09.2009, după cum se vede de astfel și din data ștampila grefei Judecătoriei.

Prin adresa de Înființare a Poprii nr. adresată Casei de Pensii, s-a înființat poprirea asupra pensiei d-nei, încasându-se lunar, în contul debitului, suma de lei. Astfel, în intervalul 21.10.2009 și până la data de 30.11.2010, s-a recuperat integral debitul datorat în sumă de lei. ”

De menționat este și faptul că, organele vamale au anexat la dosarul contestației următoarele documente:

- contestația depusă de către d-na împotriva Procesului Verbal nr. privind Calculul Sumelor Prevăzute prin Titlu Executoriu, în original;
- copia Procesului Verbal nr. privind Calculul Sumelor Prevăzute prin Titlu Executoriu;
- copia sentinței Penale nr. pronunțată de Judecătoria în dosarul nr.;
- copia Deciziei Penale nr. pronunțată de către Tribunalul;
- copia Deciziei Penale nr. pronunțată de către Curtea de Apel în dosarul .
- Copia adresei nr..

În drept, potrivit prevederilor art.119 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

În conformitate cu prevederile Legii nr.141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

Art. 144

” (1) Datoria vamala ia naștere și în următoarele cazuri:

- a) neexecutarea unor obligații care rezultă din păstrarea mărfurilor în depozit temporar necesar, pentru care se datorează drepturi de import;
- b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;
- c) utilizarea marfurilor în alte scopuri decât cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptari sau reduceri de taxe vamale.

(2) Datoria vamala se naște în momentul în care s-au produs situațiile prevăzute la alin. (1) lit.a), b) și c).

(3) Debitorul este titularul depozitului necesar cu caracter temporar sau al regimului vamal sub care a fost plasată marfa. ”

coroborat cu prevederile art.204 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care precizează:

”(1) O datorie vamală la import ia naștere prin:

- (a) neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau
- (b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor, în alte cazuri decât cele menționate la articolul 203 doar dacă nu se stabilește că acele omisiuni nu au un efect semnificativ asupra utilizării corecte a regimului de depozitare temporară sau a regimului vamal în cauză.

(2) Datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt.

(3) Debitorul vamal este persoana căreia i se solicită, în funcție de împrejurări, fie executarea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim. ”

Potrivit acestor prevederi legale se reține că în cazul obligațiilor vamale scadența o reprezintă momentul nașterii datoriei vamale.

În speța de față, datoria vamală a luat naștere la momentul neîndeplinirii uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate bunurilor, respectiv la data de 18.09.1998, moment în care, așa cum se menționează în Sentința Penală nr., la pag.3, alin.(3) s-au obținut în baza unor acte falsificate "certIFICATE de scutire de taxe vamale nr. și /18.09.1998". Astfel, în momentul constatării neîndeplinirii condiției prevăzute de lege privind regimul vamal sub care au fost plasate bunurile, regimul de import cu exceptarea de la plată a sumelor aferente drepturilor de import, nu mai poate fi menținut, iar în sarcina contestatoarei a luat naștere datoria vamală, având obligația achitării la buget cuantumului taxelor vamale datorate.

De altfel:

- prin Decizia Penală nr. pronunțată de către Tribunalul se mențin dispozițiile Sentinței Penale nr. pronunțată de Judecătoria și se "dispune obligarea, atât a inculpatei în solidar cu inculpatul ,..... la **plata majorărilor de întârziere** (calculate pentru fiecare zi întârziere) pentru prejudiciul în sumă de lei....**începând cu data producerii acestor prejudicii și până la data plății efective a acestor debite.**"

- prin Decizia Penală nr. pronunțată de către Curtea de Apel menține dispozițiile stabilite anterior prin Sentința Penală nr. și prin Decizia Penală nr..

Prin urmare, având în vedere cele arătate mai sus, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația contestatoarei potrivit căreia perioada de la care trebuiau calculate dobânzi este data Sentinței Penale nr. dată de Judecătoria.

Pe cale de consecință, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale în mod corect și legal au calculat majorări și penalități de întârziere în sumă totală de lei, pentru perioada 18.09.1998 – 30.11.2010, aferente taxelor vamale în sumă de lei, motiv pentru care contestația formulată de împotriva Procesului verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlu executoriu nr., se va respinge ca neîntemeiată.

În ceea ce privește invocarea de către contestatoare a dispozițiile art.91 alin.(3) și alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de menționat sunt prevederile art.92 alin.(1) din același act normativ: "Termenele prevăzute la art.91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.", coroborat cu prevederile art.16 și art.17 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicată: "**Art. 16** Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.

În raporturile dintre organizațiile socialiste, recunoașterea nu întrerupe curgerea prescripției;

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecata ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;

c) printr-un act începător de executare.

Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecata sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.

Art. 17 Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe sa curgă o noua prescripție.

În cazul când prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecata ori de arbitraj sau printr-un act începător de executare, noua prescripție nu începe sa curgă cît timp hotărîrea de

admitere a cererii nu a rămas definitivă sau, în cazul executării, pînă la îndeplinirea ultimului act de executare.”

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei și în baza prevederilor art.216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate **d-na** împotriva Procesului verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlu executoriu nr., pentru suma totală de lei reprezentând accesorii de plată aferente taxelor vamale.